

Hodnocení účasti SK Slavoj Pozdeň v podzimní části III. třídy, skupiny B:

Podzim 2012 přepisoval novodobé působení ve třetí třídě, oddělení B. Jeho úvod byl sice děsivý, když po třech utkáních měl první celek dva body a skóre 10:15, ale pak, v následujících deseti zápasech, mužstvo ztratilo jen dvakrát (1 remíza a 1 porážka) a osmkrát odešlo ze hřiště se vztyčenou hlavou a plným počtem bodů. Hned v prvním střetnutí jsme zajížděli do Zlonic a ještě měli v hlavě jen dva měsíce starý debakl 12:2. Soupeř ještě posílil, ale tentokrát se naše flinta neválela v žitě již před výkopem. Domáci tlačili, Honza Zelený se potil a my jen snižovali na 2:1 a 6:2. Konečné skóre 7:2 bylo po dění na place přijatelné. Týden na to jsme přivítali tým Klobuk, který také hodně omladil. Hosté vedli 0:1, potom se naše zlepšila a v poločase patřilo vedení nám (2:1). Druhou půli dirigoval sudí Bázler, který proti nám nařídil dvě penalty během pěti minut. Hosté jednu proměnili, pak přidali ještě gól a vedli 2:3. Nám se podařilo vyrovnat z další penalty a pak dát i na 4:3. Klobuky však po dvou rychlých útocích daly během dvou minut na 4:5, ale pak byly potrestány další desítkou, kterou jsme neproměnili. Nakonec v nastavení zařídil remízu 5:5 Milan Šubrt. Za týden v Žizicích opět hra houpací, vedli jsme 0:1, prohrávali 2:1, opět vedli 2:3 a mohli rozhodnout, ale šťastný střelec z minulého týdne daroval domácím devět minut před koncem remízu 3:3. První výhra přišla již za týden, kdy k nám přijel nováček z Kolče. Od začátku ofenzivní smršť našeho mužstva a zasloužené vedení 2:0 ve 20. minutě. Potom jsme polevili a hosté ve druhém dějství za deset minut dokázali vyrovnat. Poslední půlhodina už byla zase v naší režii, ujali jsme se vedení a vítězství potvrdili v posledních dvou minutách – 5:2. Zlepšenou formu jsme jeli potvrdit do Olovnice, která se krčila na samém dně tabulky. Od počátku zápasu jsme byli lepším celkem a hned v 5. minutě vedli 0:1. Další půlhodina se obešla bez gólů a příležitostí bylo daleko více na našich kopačkách. Pak jsme „to“ však protrhli, za čtyři minuty vstřelili tři branky a byli v pohodě. Po pauze se na naše nožky přilepila smůla a domácí trefili tyč. Klid klukům dodal dovršený hattrick kapitána Hotového a pak ještě jedna trefa – 0:6. Příští utkání se hrálo v Pozdni, kam zavítal t.č. druhý celek soutěže z Blevic. Ten se musel čtvrt hodiny bránit, ale pak šel z brejku do vedení. Na nás padla deka a díky Honzovi v bráně jsme neinkasovali. Ve 40. minutě viděl přísnou červenou kartu T. Hotový, přesto chvíli na to bylo vyrovnáno. Ve druhé půli šli hosté do vedení, ale my opět vyrovnali. Další gól jsme dostali z pokutového kopu, ale nám se velmi rychle povedlo srovnat skóre po rohu. Do vedení se kluci dostali v 83. minutě, ale při akci se zranil Petr Štěpánek a hřiště opustil na nosítkách. Poslední minuty jsme odehráli výborně takticky i v devíti a udrželi výhru 4:3, která nás vynesla na třetí místo. Zároveň jsme museli pro zbytek podzimu oželet Peřasovy branky, jehož zranění se ukázalo vážnější. Příští zápas v Černuci se mančaft musel obejít bez klíčových hráčů, ale výtečná obranná hra v čele s gólmanem a nutné štěstíčko nám přinesly bod za remízu 1:1. My jsme vedli od třetí minuty, ale domácí vyrovnali a měli převahu, jenže z ní vytěžili jen dvě tyče. Chvíli před koncem mohl z brejku strhnout vedení P. Koded, ale to by nebylo spravedlivé. I o dalším víkendu jelo áčko na hřiště soupeře, tentokrát do nedalekých Tuřan, jejichž zatímní výsledky je odsoudily na předposlední místo. V prvním poločase oba týmy vyrobily množství chyb, čímž poskytly šance soupeři. Na ty jsme vyhráli 5:4, ale na góly to bylo 0:0. Druhou polovinu zápasu zkraje ovládli domácí, neměli však dobrou mušku. Potom se náš mančaft zlepšil a po několika nevyužitých příležitostech konečně ujal vedení 0:1. Hned za čtyři minuty po rychlé kombinační akci náš celek navýšil vedení na 0:2. Ve zbývajícím čase se Tuřany snažily o korekci stavu, ale dvakrát pálily mimo a

jednou trefily břevno. Výhra nás opět vrátila na třetí místo. O to jsme ale hned za týden přišli v domácím zápase s rezervou Velvar. Tentokrát nám nešlo vůbec nic, chyběl pohyb, přesnost přihrávky a v neposlední řadě střelba – bránu soupeře jsme ohrozili jen párkrát. Hosté dali dva slepené góly a několikrát je vychytil Honza, prohrálo se 0:2. Týden na to se mělo hrát v Uhách, ale sněhová břečka kromě jednoho utkání všechna další donutila odložit. Po pauze tedy opět domácí zápas, tentokrát v roli hostů celek Zvoleněvsi. První půle, to byl koncert našich útočně naladěných plejerů, kteří zpočátku rozchytali brankaře hostí. Pak od 28. do 45. vstřelili pět gólů, ale sudí jim uznal o jeden méně – poločas 4:1, když hosté snížili z penalty. Druhá půle se odehrávala dlouho v klidu, hosté pak korigovali na 4:2, ale my jsme mohli rozhodnout. Bohužel, naše mířidla nebyla dobře nastavena, nedali jsme a velvarští pak vsítili dvakrát ve dvou minutách a najednou byli i lepší. Od další pohromy nás zachránil Honza Zelený a pak, tři minuty před koncem, Martin Štěpánek vybojoval balon a umístil ho do šibenice – 5:4. V poslední minutě pak z penalty završil výhru mladý Matušů – 6:4. Za týden se jelo do Otvovic, které v minulém kole deklasovali Černuc na jejím hřišti 5:0. Asi bylo dobře, že naši borci měli trochu strach, a hned od úvodního hvizdu mladé útočné duo provětrávalo domácí obranu a vytvářelo příležitosti k zakončení. Ty se nám nedařilo proměňovat až do okamžiku, kdy sudí pro nás pískl trochu spornou penaltu, ze které jsme se ujali vedení 0:1. Pak otvovický tým uchránil gólman, když vyškrábl pěkně kopnutý trestný kop. Domácí do poločasu trefili tyčku z přímého kopu. V 50. minutě viděl otvovický útočník červenou kartu a musel ze hřiště. Proti deseti nám to nešlo, naopak domácí hýřili aktivitou, bohudík, neměli dobrou mušku. My jsme mohli rozhodnout, gólman Otvovic byl však proti. Čtvrt hodiny před koncem museli pro zranění domácí do devíti, ale byli v euforii a tak si toho mnozí naši hráči nevšimli. Těsnou výhru 0:1 se nakonec podařilo uhájit. Jen sedm dní uplynulo a už se zase hrálo – do Pozdně přijelo loni velmi silné béčko Vraného. I tentokrát v úvodu hosté dobře kombinovali, ale jejich loňská síla byla ta tam a tak se museli bránit nájezdům naší vozby. Ta se dlouho zastřelovala, až po půlhodině jsme vedli 1:0. opět jsme po brance polevili a tak musel 2x ukázat svůj postřeh Honza Zelený. Kapituloval před poločasem po pěkně kopnutém trestňáku. Do druhého dějství jsme šli nažhaveni a hned druhou šanci se povedlo přetavit ve vedení 2:1. Pak se P. Koded nádherně trefil z přímého kopu do šibenice a bylo rozhodnuto, poněvadž hosté už tak nezlobili. Dál naši borci převáděli útočnou hru a deset minut před koncem zvýšili na konečných 4:1, když v posledních minutách mohli vsítit ještě třikrát. Do Uhů za týden jsme jeli s tím, že výhra nás katapultuje na druhý flek, protože týmy před námi měly předehráno. Byl to ale souběh a přišla hromada omluvenek, jen tak tak nás byl plný počet. Domácímu celku prý chybělo šest hráčů základu a tak naši kluci byli fotbalovější hned od úvodu. K brankám nám pomohly standardní situace, když dvakrát po rohovém kopu se balon odrazil k našim kopačkám a povedlo se prostřelit chumel těl. Pak jsme však chybovali v obraně a Uhy snížily na 1:2. Režii utkání jsme měli v rukou i ve druhém poločase a po dalších dvou gólech jsme vedli 1:4. Mohli jsme dát i další branky, ale nestalo se a tak se ke slovu dostal i domácí mančaft. Zmohl se však jen na snížení a zbytek zápasu se podařilo uhrát více méně na polovině hřiště. Vítězství 2:4 bylo zasloužené a znamenalo historickou druhou příčku s rekordními 27 body ! Omlazený celek, ve kterém dravé mládí tvořilo polovinu základní sestavy, předváděl většinou útočný fotbal a v našich zápasech padalo hodně branek. Myslím, že je na tomto místě vhodné poděkovat Mírovi Cífkovi staršímu, který tyto hráče vedl od žákovského věku a pak i v dorostu.

Podzimní účinkování A-týmu bych si dovolil rozdělit na dvě, ne zcela stejné poloviny. V té první, tzv. „s Peřasem“, mužstvo třikrát vyhrálo, dvakrát remizovalo a prohrálo ve Zlonicích. V šesti zápasech získalo 11 bodů, vstřelilo 25 a obdrželo 20 branek. V té druhé, tedy „bez Peřase“, sehrálo o zápas víc, získalo 16 bodů za pět výher, jednu remízu a jednu prohru s velvarským běčkem, k čemuž mu stačilo vstřelit jen 18 gólů, ale obdržet mohlo jen 10 branek. Nemyslím si, že by kluci hráli potom méně útočně, spíš se museli „naučit“ trefovat do brány. Zároveň je možné konstatovat, že i obranná činnost se zlepšila alespoň o jeden level.

V brance stabilně nastupoval Honza Zelený, který nechyběl ani minutu, inkasoval třicet gólů a vylepšil průměr na necelé dvě a půl branky na zápas. Často jeho zákroky mužstvo podržely v době, kdy se po vstřelení gólu „odpočívalo“. Třikrát vychytil čisté konto a kromě těchto zápasů začal i proti Blevicím, Velvarům B, Zvoleněvsi či Vranému B.

V obraně odehrál nejvíce minut Petr Sachl, jenž nastoupil 11x, stejně jako Míra Cífka. Osmkrát hrál vzadu Milan Šubrt (+ 4x v záloze) a Aleš Ulrich, sedmkrát Roman Tyluš a Aleš Šubrt, kteří také alternovali jinde, sedmkrát vypomohl Karel Lasík.

V záloze odehrál 11 zápasů Tomáš Hotový, desetkrát nastoupili Pavel Paur, Pavel Koded s Milanem Cífkou (oba také v útoku) a ve všech 13-i utkáních Martin Štěpánek, ten však alternoval i v obraně (nouze) a v útoku.

Nejčastěji v útoku hrál Jirka Erba – 8x a Petr Štěpánek do zranění 6x.

Dále do utkání zasáhli 11x Martin Matušů, jenž 9x střídal, 5x Kuba Kvasnica a 4x Marek Šlajchrt s Tomášem Cífkou. Dvakrát nastoupil Pavel Vyhnánek a 2x střídal Tomáš Gönzöl. Jedenkrát vypomohli Marek Kuhn, Pavel Dluhi a David Kovrzek.

O branky v sítích soupeřů se starali nejvíc Tomáš Hotový a Petr Štěpánek, oba se trefili osmkrát. Sedm zásahů do černého si připsal Jirka Erba, po čtyřech brankách vsítli Martin Štěpánek a Pavel Koded, třikrát se trefil Petr Sachl a 2x Milan Cífka a Martin Matušů. Po jedné brance přidali Milan Šubrt, Míra Cífka, Pavel Paur, Karel Lasík a Kuba Kvasnica.

Nejlépe nahrávajícím hráčem byl Tomáš Hotový, který si připsal osm finálních nahrávek, 4x přihrál na gól Pavel Paur, 3x Milan Cífka a Petr Štěpánek, dvakrát připravil branku Pavel Koded a Karel Lasík, po jedné asistenci zaznamenali Martin Štěpánek, Jirka Erba, Aleš Ulrich a Roman Tyluš.

Výhodu pokutového kopu jsme využili dvakrát Tomášem Hotovým a jednou Martinem Matušů, ale také jsme jí dvakrát zahodili (T. Hotový a P. Štěpánek).

Proti nám byly nařízeny 4 penalty a tři z nich soupeři proměnili. Zajímavé je, že všechny byly nařízeny v Pozdni a tři z nich pískl sudí Bázler.

Nejpilnějším sběratelem karet byl Petr Sachl – 6x ŽK, následován bratry Štěpánkovými (Petr 4xŽK, Martin 3x ŽK). Dvakrát viděli žlutou kartičku Pavel Paur, Karel Lasík a Aleš Šubrt, 1x Míra a Milan Cífkové a Pavel Dluhi.

Jediným hříšníkem, jenž spatřil červenou kartu byl Tomáš Hotový.